

БАЛЕТ BALLET
МАДАМ MADAME
БАТЕРФЛАЙ BUTTERFLY

蝶々夫人

Ана Ђурић и Самјуел Бишоп / Ana Đurić und Samuel Bishop

МАДАМ БАТЕРФЛАЈ

балет у два чина

Копродукција: **Српско народно позориште**,
Нови Сад (Србија), и
Европа балет, Санкт Пелтен (Аустрија)

Кореограф, редитељ, избор музике и аутор
либрета: **Петер БРОЈЕР** (Немачка/Аустрија)
Сценограф, реализација израде костима,
дизајнер светла и звука: **Петер БРОЈЕР**
у сарадњи са техничким тимом СНП-а
Дизајнер видео-пројекција:
Маркус ГЕСЛЕР (Аустрија)
Слике у пројекцијама:
Себастијан ШЕРЕМЕТ (Словенија)
Асистент кореографа:
Доминик ВАЈДА (Аустрија)
Скице костима: **Ј. Т.** (Јапан)
Асистент костимографа:
Катарина СТАНИВУКОВИЋ (Нови Сад)

Улоге:

Ћо-Ћо-сан, *Мадам Баџерфлај*: Ана ЂУРИЋ /
Ничика ШИБАТА* / Катарина КЉАЈИЋ
Сузуки, *њена служавка*: Лана СТОЈАНОВИЋ /
Катарина ЗЕЦ / Милена КРКОТИЋ
Кејш: Катарина КЉАЈИЋ / Мајара ВИСОЗО* /
Мина РАДОВИЋ / Олга АВРАМОВИЋ
Б. Ф. Пинкерџон, *џоручник америчке*
морнарице: Самјуел БИШОП /
Флоријан КАДОР* / Андреј КОЛЧЕРИЈУ
Оџаи: Андреј КОЛЧЕРИЈУ / Самјуел БИШОП /
Тома КРИЖНАР

MADAME BUTTERFLY

balltett im 2 Aktes

Копродукција: **Serbisches Nationaltheater**,
Novi Sad (Serbien), und
Europaballett, St. Pölten (Österreich)

Choreograf, Regisseur, Musikauswahl und Libretto-
Autor: **Peter BREUER** (Deutschland / Österreich)
Bühnenbildner, Kostümbildner Realisierung, Licht
und Sounddesigner: **Peter BREUER** in Zusammen-
arbeit mit dem technischen Team von SNT
Videoprojektion Designer:
Markus GÖSSLER (Österreich)
Maler in den Projektionen:
Sebastjan ŠEREMET (Slowenien)
Choreografischer Assistent:
Dominik VAIDA (Österreich)
Kostümskizzen: **Y. T.** (Japan)
Kostüme Assistent:
Katarina STANIVUKOVIĆ (Novi Sad)

Rollen:

Cho-Cho-San, *Madame Butterfly*: Ana ĐURIĆ /
Nichika SHIBATA* / Katarina KLJAJIĆ
Suzuki, *ihre Diener*: Lana STOJANOVIĆ /
Katarina ZEC / Milena KRKOTIĆ
Kate: Katarina KLJAJIĆ / Mayara Reis VIČOSO* /
Mina RADOVIĆ / Olga AVRAMOVIĆ
B. F. Pinkerton, *Leutnant der US Navy*:
Samuel BISHOP / Florient CADOR* /
Andrei COLCERIU
Vater: Andrei COLCERIU / Samuel BISHOP /
Toma KRIŽNAR

Шарѿлес, амерички конзул:

Давид ГРУОСО / Тома КРИЖНАР

Горо, ѿроводаѿија:

Ђулио МИЛИТЕ / Доминик ВАЈДА* /

Александар БЕЧВАРДИ

Бонзо, јаѿански свешћеник, ујак Ћо-Ћо-сан:

Милан ИВАН / Зоран ТРИФУНОВИЋ

Јамагори:

Наојуки АЦУМИ / Александар БЕЧВАРДИ

Две геверуше: Мина Радовић, Луиз Дикре /
Катарина Зеѿ, Олга Аврамовић

Два гевера: Давид Груосо, Милан Иван /
Зоран Трифуновић, Тома Крижнар

Чейѿири ѿејше: Јелена Дангузов, Јелена
Николић, Настасја Иветић, Миња Јокановић /
Марија Трифуновић, Милица Јелић

Чейѿири момка с ѿејшама: Наојуки Аѿуми,
Никола Стаменовић, Зоран Трифуновић, Бојан
Раднов / Александар Бечварди, Иван Салонски

Служавка: Ајака Саито / Милица Јелић

Девојке у ѿролоју и еѿилоју: Катарина Кљајић,
Лана Стојановић, Мина Радовић, Милена
Кркотић, Јелена Николић, Јелена Дангузов,
Дејана Бајић, Катарина Зеѿ, Миња Јокановић,
Ајака Саито, Луиз Дикре, Настасја Иветић /
Милица Јелић, Милана Самарѿић, Марија
Трифунѿвић, Бојана Митић, Соња Гаврилов,
Олга Врбашки, Хана Салак, Ивана Трпчевић

Америчко венчање (четири пара):

Милена Кркотић, Марија Трифуновић,

Scharplless, американисћен консул:

Davide GRUOSSO / Toma KRIŽNAR

Goro, Matchmaker:

Giulio MILITE / Dominik VAIDA* /

Aleksandar BEČVARDI

Bonzo, Der Onkel:

Milan IVAN / Zoran TRIFUNOVIĆ

Jamadori:

Naoyuki ATSUMI / Aleksandar BEČVARDI

Zwei Brautjungfern: Mina Radović, Louise Du-
creux / Katarina Zec, Olga Avramović

Zwei Bräutigame: Davide Gruosso, Milan Ivan /
Zoran Trifunović, Toma Križnar

Vier Geisha: Jelena Danguzov, Jelena Nikolić,
Nastasja Ivetić, Minja Jokanović /
Marija Trifunović, Milica Jelić

Vier Jungen mit Geisha: Naoyuki Atsumi, Nikola
Stamenović, Zoran Trifunović, Bojan Radnov /
Aleksandar Bečvardi, Ivan Salonski

Diener: Ayaka Saito / Milica Jelić

Mädchen im Prolog und Epilog: Katarina Kljajić,
Lana Stojanović, Mina Radović, Milena Krkotić,
Jelena Nikolić, Jelena Danguzov, Dejana Bajić,
Katarina Zec, Minja Jokanović, Ayaka Saito,
Louise Ducreux, Nastasja Ivetić / Milica Jelić,
Milana Samardžić, Marija Trifunović,
Bojana Mitić, Sonja Gavrilo, Olga Vrbaški,
Hana Salak, Ivana Trpčević

Amerikanische Hochzeit (vier Paare):

Milena Krkotić, Marija Trifunović,

Јелена Дангузов, Миња Јокановић /
Настасја Иветић, Дејана Бајић, Милица Јелић
Наојуки Ацуми, Никола Стаменовић,
Александар Бечварди, Иван Салонски /
Зоран Трифуновић, Тома Крижнар

Сцена „Време пролази“:

Катарина Кљајић, Лана Стојановић,
Мина Радовић, Милена Кркотић,
Јелена Николић, Јелена Дангузов,
Катарина Зец, Миња Јокановић, Настасја
Иветић, Дејана Бајић, Луиз Дикре, Марија
Трифунковић / Ајака Саито, Милица Јелић,
Милана Самарцић, Соња Гаврилов,
Олга Врбаши, Хана Салак, Ивана Трпчевић
Давид Груосо, Милан Иван, Тома Крижнар,
Никола Стаменовић, Александар Бечварди,
Наојуки Ацуми, Зоран Трифуновић /
Иван Салонски, Ђулио Милите

Дејџе: Теа Маричић.

*Солисти Европа балета, Санкт Пелтен

Балетски педагог:

Ала Ширкевич (Санкт Петербург, Русија)

Репетитори:

Оксана Сторожук, Маја Грња, Борис Ладичорбић

Корепетитори: Золтан Гајдош, Дејан Бркић

Тонски сарадник: Предраг Петрушевски

Инспецитенти: Тања Цвијић, Иван Свирчевић

Пројектни менаџер и преводилац:

Сенка Петровић

Jelena Danguzov, Minja Jokanović /
Nastasja Ivetić, Dejana Bajić, Milica Jelić
Naoyuki Atsumi, Nikola Stamenović,
Aleksandar Bečvardi, Ivan Salonski /
Zoran Trifunović, Toma Križnar

Szene “Time passes”:

Katarina Kljajić, Lana Stojanović,
Mina Radović, Milena Krkotić,
Jelena Nikolić, Jelena Danguzov,
Katarina Zec, Minja Jokanović, Nastasja Ivetić,
Dejana Bajić, Louise Ducreux, Marija Trifunović /
Ayaka Saito, Milica Jelić, Milana Samardžić, Sonja
Gavrilov, Olga Vrbaški, Hana Salak, Ivana Trpčević
Davide Gruosso, Milan Ivan, Toma Križnar,
Nikola Stamenović, Aleksandar Bečvardi,
Naoyuki Atsumi, Zoran Trifunović /
Ivan Salonski, Giulio Milite

Kind: Tea Maričić.

*Die Tänzerinnen und Tänzer des Europaballetts,
St. Pölten

Ballettpädagoge:

Alla Shirkevich (St. Peterburg, Russia)

Repeatere:

Oksana Storožuk, Maja Grnja, Boris Ladičorbić

Begleiter: Zoltan Gajdoš, Dejan Brkić

Tonbetreiber: Predrag Petruševski

Bühnenmanager: Tanja Cvijić, Ivan Svirčević

Projektmanager und Übersetzer:

Senka Petrović

Технички тим СНП-а:
Мајстор светла: Тихомир Бороја
Видео-бим:
Ђорђе Верначки, Срђан Миловановић

Костим, сценографија и и остала сценска опрема израђени у радионицама СНП-а.

Представа траје један сат и педесет минута и има једну паузу.
(I чин 54 минута, пауза, II чин 52 минута)

Премијере у СНП-у: 14. и 18. мај 2021,
сцена „Јован Ђорђевић“, Нови Сад (Србија)
Премијера у Европа балету: 11. јун 2021,
Санкт Пелтен (Аустрија)

Пројекат су подржали Министарство културе и информисања Србије, Покрајински секретаријат за културу, јавно информисање и односе с верским заједницама, ЕУ – Јапан фест, Аустријски културни форум Београд, Фондација „Нови Сад 2021 – Европска престоница културе“, Департман за уметност и културу покрајине Доње Аустрије и Град Санкт Пелтен.

Technisches Team von SNT:
Licht Operator: Tihomir Boroja
Video Operator:
Đorđe Vernački, Srđan Milovanović

Kostüm, Szenografie und andere Bühnenausrüstung, hergestellt in SNT-Werkstätten.

Die Aufführung dauert eine Stunde und fünfzig Minuten und hat eine Pause.
(Akt I 54 Minuten, Pause, Akt II 52 Minuten)

Premiere, SNT: 14. und 18. Mai 2021,
szene „Jovan Đorđević“, Novi Sad (Serbien)
Premiere, Europaballett: 11. Juni 2021,
Europaballett, St. Pölten (Österreich)

Das Projekt wurde unterstützt von: Ministerium für Kultur und Information Republik Serbien, Provinzsekretariat für Kultur, öffentliche Information und Beziehungen zu Religionsgemeinschaften, Festkomitee EU-Japan, Österreichisches Kulturforum Belgrad, Stiftung "Novi Sad 2021 - Europäische Kulturhauptstadt", Abteilung Kunst und Kultur Niederösterreichs, Stadt St. Pölten.

Проф. Петер БРОЈЕР

Кореограф и редитељ

Једини плесач из Немачке који је направио међународно признату каријеру - Петер Бројер је тај једини. Од раних 60-их година прошлог века, истовремено је имао значајан утицај на немачку плесну сцену, инспирисао кореографе и био узор бројним будућим генерацијама плесача. Његова сценска каријера започела је 1961, а завршила се 1989. Његове прве кореографије настале су почетком 1980-их.

Од 1991. Бројер је радио као балетски редитељ и шеф-кореограф са балетом Државног позоришта у Салцбургу.

Рођен је 29. октобра 1946, у градићу Тегернзе у Горњој Баварској. Као син пијанисте и диригента Петера Бруне Бројера, музика је била део његовог живота од најранијег детињства. После рата са родитељима се преселио у Минхен, где је са 11 година започео са балетским образовањем у стилу руске школе Ваганова, прво у балетској школи *Roleff-King*, те нешто касније код балетског мајстора Густава Бланка. Са само 15 година, 1961. добио је први ангажман као играч у ансамблу Баварске државне опере у Минхену; истовремено је наставио школовање код Леонида Гонта. Године 1964. прешао је у балет Немачке Опере на Рајни у Дизелдорфу, где су

foto: Europaballett

Prof. Peter BREUER

Choreograf und Regisseur

War der einzige Tänzer aus Deutschland, der eine international beachtete Karriere gemacht hat. Seit den frühen 1960er Jahren hat er auch die deutsche Tanzszene maßgeblich beeinflusst, Choreographen inspiriert und war ein Vorbild für nachfolgende Tänzergenerationen. Seine Bühnenkarriere begann 1961 und endete 1989. seine ersten Choreografien entstanden Anfang der 1980er Jahre. Seit 1991/92 arbeitet Breuer als Ballettdirektor und Chefchoreograph beim Ballett des Salzburger Landestheaters.

Geboren wurde er am 29. Oktober 1946 in dem kleinen Ort Tegernsee in Oberbayern. Als Sohn des Pianisten und Dirigenten Peter Bruno Breuer gehört die Musik seit frühester Kindheit zu seinem Leben. Nach dem Krieg zog er mit seinen Eltern nach München, wo er im Alter von 11 Jahren seine Ballettausbildung im Stil der russischen Schule Waganowa begann, zunächst an der Ballettschule Roleff-King, wenig später bei Ballettmeister Gustav Blank. 1961 im Alter von nur 15 Jahren erhielt er sein erstes Engagement als Gruppentänzer im Ensemble der Bayerischen Staatsoper München; gleichzeitig setzte er seine Ausbildung bei Leonide Gonta fort. 1964 wechselte Breuer zum Ballett der Deutschen Oper am Rhein in Düsseldorf, wo Erich Walter und Victor

међу његовим учитељима били Ерих Валтер и Виктор Гзовски. Постао је солиста и првак балета 1967.

Од 1969. до 1973, као првак балета, био је гост на чувеном „Лондонском балетском фестивалу“, а од 1973. постао је стални члан те компаније као првак балета. То је почетак његове међународне солистичке каријере. Једно време је истовремено био члан балетских ансамбала у Лондону, Дизелдорфу, Минхену и Берлину, понекад играјући и по 20 представа месечно. Наредних година интензивно је путовао по Венецији, Паризу, Барселони, Монте Карлу, Загребу, Милану, Напуљу, Торину, Женеви, Базелу, Цириху, Прагу, Хонг Конгу, Њујорку, Вашингтону и по јужноафричким градовима Дурбану и Јоханесбургу. Године 1979. играо је у Америчком балетском позоришту и балету миланске Скале. Гостовања са представама одвела су га у Аустралију, Јужну Америку, Јужну Африку, Шпанију, Југославију, Пољску, Чехословачку, Француску, Енглеску, САД, Јапан и Филипине. Бројер је завршио играчку каријеру 1988, у 42. години, као звезда међународне балетске сцене.

Прве кореографије настале су раних 80-их за Баварску државну оперу, Немачку оперу на Рајни у Дизелдорфу, Берлинску државну оперу „Unter den Linden“ и Будимпештанску државну оперу. По завршетку активне

Gsovsky zu seinen Lehrern zählten. 1967 wurde er zum Solisten und 1968 zum Ersten Solisten ernannt.

Von 1969 bis 1973 war er Gast-Principal beim berühmten „London Festival Ballet“, 1973 wurde er als Principal-Tänzer festes Mitglied der Kompanie. Dies markierte den Beginn seiner internationalen Solokarriere. Eine Zeit lang war Breuer gleichzeitig Mitglied von Ballettensembles in London, Düsseldorf, München und Berlin und tanzte manchmal 20 Vorstellungen im Monat. In den folgenden Jahren unternahm er ausgedehnte Tourneen nach Venedig, Paris, Barcelona, Monte Carlo, Zagreb, Mailand, Neapel, Turin, Genf, Basel, Zürich, Prag, Hongkong, New York, Washington D.C. und in die südafrikanischen Städte Durban und Johannesburg. 1979 tanzte er am American Ballet Theatre und im Ballett des Teatro alla Scala in Mailand. Weitere Gastspiele führten ihn nach Australien, Südamerika, Südafrika, Spanien, Jugoslawien, Polen, die Tschechoslowakei, Frankreich, England, die USA, Japan und die Philippinen. 1988, im Alter von 42 Jahren, beendete Breuer seine tänzerische Karriere als Star der internationalen Ballettszene.

Erste Choreographien entstanden Anfang der 1980er Jahre für die Bayerische Staatsoper, die Deutsche Oper am Rhein, die Berliner Staatsoper „Unter den Linden“ und die Budapester Staatsoper. Nach Beendigung seiner aktiven Laufbahn wurde Breuer mit Beginn der Spielzeit 1991/92

каријере, Бројер је постао балетски редитељ и кореограф у Државном позоришту Салцбург и основао Салцбург балет почетком сезоне 1991/92. У првој сезони, на оперу К. В. Глука *Орфеј и Еуридика* и на *Пер Гинт* Х. Ибзена, креирао је целовечерње балете. Наредних година непрекидно је утемељивао традицију великих наративних балета у овом позоришту и постигао велике успехе код критичара и публике бројним праизведбама, као што су: *Медеја*, *Сан леињих ноћи*, *Болеро*, *Чажковски*, *Мерлин* и многим другима. За Салцбург балет је такође креирао целовечерње балетске представе, као што су: *Ромео и Јулија*, те *Усијавана лејоџица*, као балет за целу породицу и иновативно вече под насловом *Bach 'n' Drums*. У балету *Елементи*, као кореограф прати магични број „четири“, а са *Биџлсима* ствара биографски балет о настанку популарног бенда. Креације Петера Бројера укључују и *Марију Антиоанеју* и успешну продукцију *Blues im Berg* са Елом Куком и његовим бендом и *“Dance for Satisfaction”* - балет о Ролингстонсима. Креирао је *Сифрида* за Градски балет Карлсруеа са Градским оркестром из Бада. У сарадњи са *Bolshoischule* из Бразила, априла 2014. (са 15 играча из те школе), кореографисао је својој

Бројер у СНП-у / Breuer im SNT

Ballettdirektor und Choreograph am Salzburger Landestheater. In der ersten Spielzeit schuf er C. W. Glucks Oper *Orpheus und Eurydike* als Ballett und Henrik Ibsens *Peer Gynt* als abendfüllendes Handlungsballett. In den folgenden Jahren begründete er an diesem Theater kontinuierlich die Tradition der großen Handlungsballette und feierte mit zahlreichen Uraufführungen wie *Medea*, *Sommernachtstraum*, *Bolero*, *Tschaikowsky*, *Marilyn* und vielen anderen große Erfolge bei Kritik und Publikum. Für sein Ballettensemble, das Salzburg Ballett, schuf er auch abendfüllende Produktionen wie *Romeo und Julia*, *Dornröschen* als Familienballett und einen innovativen Abend unter dem Titel *Bach 'n' Drums*. Im Ballett *Elements* folgt der Choreograf der magischen Zahl Vier, und mit dem *Beatles Tanzabend* entstand ein biografisches Handlungsballett der populären Band. Zu den Kreationen von Peter Breuer gehören *Marie Antoinette*, die Erfolgsproduktion *Blues im Berg* mit Al Cook und seiner Band, sowie „Dance for Satisfaction“, ein Rockballett um die Rolling Stones. Für das Staatsballett Karlsruhe kreierte er *Siegfried* mit dem Badischen Staatsorchester Musik Wagner, John Adams und Liszt. In Zusammenarbeit mit der Bolschoi Schule Brasil im April 2014 (15 Tänzer der Schule) choreographierte er seine eigene

верзију *Лабуговој језера* (31 балетски играч) са Моцартовим оркестром из Салцбурга. *Mythos Coco* је његов 50. целовечерњи балет. *Пејџеља* је 54. балет (у Моцартовој кући, 2018), 55. балет је *Moonwalk* 2019. са Салцбуршким балетом, као омаж Мајклу Џексону. Од 2019. ствара и ради у Европа балету из Санкт Пелтена. *Мадам Баџерфлај* биће његов 56. целовечерњи балет. Петер Бројер је носилац почести: 1967. Награда за промоцију савезне покрајине Северна Рајна-Вестфалија; 2007. Велики аустријски Крст части за науку и уметност; 2010. Награда „Маја Плисецка“ за најбољу кореографију за *Кармен*; 2011. Међународна награда за уметност и културу Града Салцбурга. Године 2017. од аустријске државе добио је стручно звање професора.

(прев. С. Петровић)

Version von *Schwanensee* (31 Tänzer) mit dem Mozarteum Orchester Salzburg. Mit *Mythos Coco* schuf er seinen Abendfüller Nummer 50. *Cinderella* ist das Ballett Nr. 54 im Haus für Mozart 2018. Ballett Nr.55 ist *Moonwalk* kreiert 2019 für das Salzburg Ballett. Seit 2019 kreiert und arbeitet er mit dem Europaballett St. Pölten. *Madame Butterfly* wird sein abendfüllendes Ballett Nr. 56 sein. Peter Breuer erhielt folgende Ehrungen: 1967 den Förderpreis des Landes Nordrhein-Westfalen; 2007 Grosses Österreichisches Ehrenkreuz für Wissenschaft und Kunst; 2010 den Maja Plissetzkaja-Preis für die beste *Carmen* Choreographie; 2011 Internationaler Preis für Kunst und Kultur der Stadt Salzburg; 2017 wurde ihm der Berufstitel Professor vom Land Österreich verliehen.

Петер БРОЈЕР: Принцеза Месеца

Интервју

- Пред каквим све изазовима сте били када сте правили балет?

Волим ову оперу *Мадам Бајтерфлај*, али верујем да балетом, кроз наша тела, можемо још интензивније да изразимо осећања радости, туге и бола и желео бих да испричам и другу страну приче. Желео бих да продрем дубље у душе ликова и осветлим културне разлике.

- Шта Вас је мотивисало да направите Вашу балетску причу?

Као играч, често сам наступао у Јапану и увек сам био фасциниран том културом. Естетика архитектуре, малих ствари, сликарства и... свака шоља чаја је јединствена. Кодекс части је у вези с њиховим мистичним световима и њиховим дивним легендама и бајкама. Исто тако желим да упоредим две културе, Јапана и САД-а, посебно у њиховим осећањима, вредностима и емоцијама.

- Који стил игре преовладава, или су равномерно присутни и класичан и неокласичан покрет?

Живимо у времену, и то је дивно, када можемо преплитати све стилове заједно, у зависности од тога шта прича захтева. Тако да сам, наравно, уткао различите плесне изразе.

Peter BREUER: Die Mondprinzessin

Interview

- Vor welcher Herausforderung standen Sie beim Ballett?

Ich liebe diese Oper *Madame Butterfly* aber ich glaube dass man gerade mit Ballett, durch unsere Körper noch intensiver die Gefühle, sei es Freude, Trauer und Schmerz ausdrücken kann und möchte noch andere Seiten der Geschichte erzählen. Tiefer hineinblicken in die Seele der Personen und die Verschiedenartigkeit der Kulturen durchleuchten.

- Was hat Sie motiviert, Ihre Ballettgeschichte zu machen?

Ich habe als Tänzer oft in Japan getanzt und mich hat diese Kultur immer wieder in ihren Bann gezogen. Die Ästhetik der Architektur, der kleinen Dinge, Malerie und... jede Teetasse ist einmalig. Der Ehrenkodex in Verbindung mit ihren mystischen Welten und ihre wunderbaren Legenden und Märchen. Auch möchte ich die beiden Kulturen, Japan und die USA, vor allem in ihren Gefühlen, Werten und Emotionen gegenüberstellen.

- Welcher Tanzstil dominiert, oder sind sowohl klassische als auch neoklassische Bewegungen gleichermaßen präsent?

Wir leben in einer Zeit, und das ist wunderbar, wo wir alle Stile miteinander verweben können, je nachdem was die Geschichte verlangt. So benutze ich natürlich den Spitzentanz für verschiedene

Пркошење гравитацији, љубав и нити такође могу зрачити агресивно. Све је у неокласичној форми, заједно са савременим покретима, контракцијама и џез елементима (посебно у америчкој сцени интегрисани су и покрети мјузикла и џез балета) и реалистичким глумачким реакцијама, али без балетске пантомиме.

- Ко су главни ликови и како их градите у односу са споредним ликовима? Ко је Џо-Џо-сан?

Главни лик је Принцеза Месеца која жели да се преобрази у Џо-Џо-сан. Пинкертон је површни амерички официр који је природно фасциниран егзотичним, њему непознатим емоционалним светом Џо-Џо-сан, али не схвата да је за њу обећање од велике важности и, рекао бих да ће, ако се он не врати, она изгубити част и лик. То је трећина оригиналне приче,

Ничика Шибата / Nichika Shibata

Ausdrucksmöglichkeiten. Enthebung der Schwerkraft, Liebe und Spitze kann auch Aggressivität ausstrahlen. Alles in neoklassizistischer Form, aber auch mit zeitgenössische Bewegungen, Contractions und Jazzelementen (Gerade in der Amerika Szene sind auch Musical und Jazz Mouvments integriert) und realistische Schauspielreaktionen, also keine Ballettpantomime.

- Wer sind die Hauptfiguren und wie baut man sie in Bezug auf die Nebenfiguren auf? Wer ist Cho-Cho-San?

Die Hauptfigur ist die Mondprinzessin die sich in Cho-Cho-San realisieren will.

Pinkerton ist ein oberflächlicher amerikanischer Offizier der natürlich von der exotischen, für ihn fremden Gefühlswelt von Cho-Cho-San fasziniert ist es aber nicht realisiert, daß für sie ein Versprechen einen großen Stellenwert hat und falls er nicht zurückkommt sie ihr Ehre und ihr Gesicht verliert. Ich würde sagen. Es ist ein Drittel aus der Originalgeschichte und ein Drittel Mondprinzessin.

Принцезе Месеца и сцена које сам замислио (попут америчког венчања, сцене „Време пролази“ и месечевих сцена). Увек сам се питао шта Пинкертон ради у Америци, зашто је заборавио Ћо-Ћо-сан.

- Колико има Пучинијеве *Магам Бајџерфлај* у Вашем балету?

Рекао бих мало. Трећина прати оригиналну причу. Један део приче је Америка и остало је моја фикција.

- Познато је да Пучинијева опера *Магам Бајџерфлај* дело у којем нема скоро никакве радње и да су у фокусу трагедија једне Јапанке и лирско осећање.

То сам желео да исправим. Нисам желео да прикажем клише потчињене и слабе жене, већ њену снагу воље, њену унутрашњу снагу и њене капацитете у животном искуству.

- Којим све средствима постижете динамику радње, а којима добијате на снази лирске експресивности?

То се такође огледа у мом избору музике (музика јапанских композитора за велике класичне оркестре са јапанским

sin und die von mir erfundene Szenen (wie die amerikanische Hochzeit, Time Passes sowie die Mondszenen). Habe mich immer gefragt Was hat Pinkerton in Amerika gemacht, wieso hat er Cho-Cho-San vergessen.

- Wie viele von Puccinis *Madame Butterfly* sind in Ihrem Ballett?

Ich würde sagen ein. Drittel folgt der original Geschichte. Ein Teil ist Amerika und der Rest ist meine Fiktion.

- Es ist bekannt, dass Puccinis Oper *Madame Butterfly* ist eine Arbeit, in der es fast keine Handlung gibt und die sich auf die Tragödie einer Japanerin und das lyrische Gefühl konzentriert.

Das ist was ich korrigieren wollte. Wollte nicht das Klischee der unterwürfigen und schwachen Frau zeigen sondern auch ihren starken Willen, ihre innerliche Stärke und ihre Erlebnisfähigkeit.

- Auf welche Weise erreichen Sie die Dynamik der Aktion und auf welche Weise erhalten Sie?

Auch findet dies seinen Ausdruck durch meine Musikauswahl (Musik

Проф. Бројер са Тонијем Ранђеловићем и Домиником Вајдом / Prof. Breuer mit Toni Radelović und Dominik Vaida

соло инструментима, филмска музика, кодо бубњеви, и као контраст нумере *On The Town* Леонарда Бернштајна). Сценографија је једноставна форма јапанске куће, све сцене у Јапану су сликане и анимиране у јапанском стилу. Америка је веома упадљива. Тако да су та два света у снажном визуелном контрасту. Емоције су преточене у светло, а такође их подржава и музика.

- Шта се све читава од универзалних симбола и шта они значе?

Очев сепуку даје Ћо-Ћо-сан моћ да одлучи о свом животу кроз стару традицију. Дете је њен емоционални мост до стварног живота, можда из жеље да прекине са традицијом.

- У каквом односу стоје Пролог и Епилог и шта реферише?

Апстрактне сцене Пролога и Епилога су форме које уоквирују причу – то је мање-више свет Принцезе Месеца. Бонзаи симболизује живот. Те две сцене и жудња за људским осећањима су наша велика мистерија живота.
„Чекајући срећу исто је као чекајући смрт“.

И. И. К.

(превод: С. Петровић)

japanischer Komponisten für grosses Klassisches Orchester mit japanischen Soloinstrumenten Filmmusiken, Kodotrommeln und als Gegensatz Leonard Bernsteins *On The Town*.

Das Bühnenbild ist schlicht in der Form eines japanischen Hauses, alle Szenen in Japan sind auf japanische Art gemalt und animiert. Amerika ist sehr plakativ. Also auch hier eeib sehr starker visueller Kontrast.

Die Emotionen werden in Licht umgesetzt und ebenso unterstützt durch die Musik.

- Was kann aus universellen Symbolen gelesen werden und was bedeuten sie?

Der Seppukku des Vaters gibt Cho-Cho-San die Kraft selbst über ihr Leben zu entscheiden, in alter Tradition. Das Kind ist ihre emotionale Brücke zum reellen Leben, vjielleicht ausa der Wunsch aus den Traditionen auszubrechen.

- Welche Beziehung besteht zwischen dem Prolog und dem Epilog und worauf bezieht es sich?

Die abstrakten Szenen Prolog und Epilog bilden den Rahmen der Geschichte es ist quasi die Welt der Mondprinzessin. Der Bonsai symbolisiert das Leben. Diese beiden Szenen und die Sehnsucht nach menschlichen Gefühlen ist unser großes Mysteriums des Leben.
„Das Warten auf das Glück ist dasselbe wie das Warten auf den Tod.“

I. I. K.

(Übersetzung: S. Petrović)

Маркус ГЕСЛЕП

Дизајнер видео-пројекција

Маркус Геслер алијас *BandBreit23* рођен је 1979. године и одрастао је у Салцбургу. Под утицајем касних 80-их и 90-их, своју уметничку каријеру започео је око 1998. Његови први кораци били су стварање једноставне компјутерске музике користећи *Reason* и сличне програме, као и аналогну видео-монтажу. Касније, од 2000. године, пожелио је да ради више због своје љубави према музици и визуелним сликама, па је почео да купује грамофоне, винил-плоче, различите синтисајзере, бубњарске компјутерске програме, видео-опрему и још много тога. Његова је мисија била да стекне што више искуства и научи како се рукује различитим стиловима. И до сада није престала.

BandBreit23 је аудио-визуелни пројекат који укључује визуелни дизајн и видео-инжењеринг, аудио-продукцију и инжењеринг, догађаје, поставке звучног система и опреме & Ди-џејинг (Vinyl / Digital). Актуелни пројекти: *Magam Бајтерфлај* (СНП Србија); Салцбург Фестивал (Il trionfo del Tempo e del Disinganno – Вођа тима за видео-инжењеринг, дечији и омладински програм Видео-дизајн); *Salty Tribe Records*; *Patchwork Soundsystem*; *MARK – SZG*. Претходни пројекти: Салцбург Фестивал (различити пројекти); Бечка недеља моде; *Life Ball*; *O2C3LOT-6tem*; *Grooveboxx*; *Club Proberaum*; *Take a Break*.

(прев. С. Петровић)

Markus GÖSSLER

Videoprojektion Designer

Markus Gößler alias *BandBreit23*

wurde 1979 geboren und wuchs in Salzburg auf. Beeinflusst von den späten 80ern und 90ern begann er seine Künstlerkarriere um 1998. Seine ersten Schritte waren die Produktion einfacher computergestützter Tracks mit *Reason* und ähnlichen Programmen sowie analoger Videobearbeitung. Später im Jahr 2000 wollte er mehr mit seiner Liebe zu Musik und Visuals anfangen und begann, Plattenspieler, viel Vinyl, verschiedene Synthesizer, Drumcomputer, Videogeräte und vieles mehr zu kaufen. Nach diesem Moment begann seine Mission, mehr Erfahrung zu sammeln und zu lernen, wie man mit verschiedenen Stilen umgeht, und hörte bis jetzt nie auf.

BandBreit23 ist ein audiovisuelles Projekt, das visuelles Design und Videotechnik, Audioproduktionen und techniek, Veranstaltungen, Soundsystem-Setups & DJing (Vinyl / Digital). Aktuelle Projekte: *Madame Butterfly* (SNP Serbien); *Salzburger Festspiele* - Video Engineering Team, Kinder und Jugendprogramm - Videodesign); *Salty Tribe Records*; *Patchwork Soundsystem*; *MARK – SZG*. Ältere Projekte: *Salzburg Festival* (verschiedene Projekte); *Wiener Modewoche*; *Life Ball*; *O2C3LOT-6te*; *Grooveboxx*; *Club Proberaum*; *Take a Break*.

Ничика Шибата и Флоријан Кадор / Nichika Shibata und Florient Cadot

Либрето *Мадам Бајерфлај*

Чежња Принцезе Месеца да осети људске емоције

Део I

Пролог почиње у свету Принцезе Месеца као велика, мистична плесна сцена.

Пинкертон и Шарплес долазе у јапанску кућу америчког конзула. Горо све аранжира и представља им Сузуки, Ћо-Ћо-сан и још четири гејше. Пинкертон се заљубљује у Ћо-Ћо-сан и изнајмљује кућу у којој ће живети заједно са Ћо-Ћо-сан и Сузуки.

Ћо-Ћо-сан прича о свом оцу који је починио *сејуку* и како је постала гејша.

Libretto *Madame Butterfly*

Die Sehnsucht der Mondprinzessin menschliche Gefühle zu spüren

Part I Es beginnt in der Welt der Mondprinzessin als große mystische Tanzszene.

Pinkerton sieht sich mit Sharpless dem amerikanischen Konsul ein japanisches Haus an. Goro arrangiert alles und stellt Suzuki und Cho-Cho-San sowie 4 andere Geishas vor.

Pinkerton verliebt sich in Cho-Cho-San und mietet das Haus komplett mit Cho-Cho-San und Suzuki.

Cho-Cho-San erzählt die Geschichte ihres Vaters, der *Sep-pukku* beging und wie sie eine Geisha wurde.

Пинкертон и Ћо-Ћо-сан ступају у брак по традиционалном јапанском обичају. Ујак Бонзо прекида церемонију и покушава да спречи венчање.

Сузуки припрема Ћо-Ћо-сан за прву брачну ноћ. Велики љубавни дует. Пинкертон обећава Ћо-Ћо-сан да ће се вратити следећег пролећа.

Pinkerton heiratet Cho-Cho-San auf traditionelle japanische Art. Der Onkel Bonzo stört die Zere- monie und versucht die Hochzeit zu verhindern.

Suzuki bereitet Cho-Cho-San für die Hochzeits- nacht vor. Der große Liebes Pas de deux Pinker- ton verspricht Cho-Cho-San im nächsten Frühling zurück zu kehren.

Ничика Шибата и Флоријан Кадор / Nichika Shibata und Florient Cadot

Део II

Пинкертон се вратио у Сједињене Америчке Државе и заборавља на Ћо-Ћо-сан. Заведо га друштво. Упознаје Кејт. Они се заљубљују и венчају се...

Ћо-Ћо-сан и њен син чекају Пинкертона. Новца понестaje. Горо долази са богатим Јамадоријем, који жели да се ожени са Ћо-Ћо-сан. Она га жестоко одбија и избацује Гороа из куће.

Шарплес стиже и доноси Пинкертоново писмо у којем пише да се неће вратити. Ћо-Ћо-сан чита писмо. Ипак, она и даље мисли да ће јој се Пинкертон вратити, као што јој је обећао. Сањари о њиховом поновном сусрету... и одједном испред ње се појави Кејт, нова Пинкертонова супруга.

Ћо-Ћо-сан тада схвата да Пинкертон неће бити њен и свог сина даје Кејт. Ћо-Ћо-сан одузима себи живот, извршавајући сепуку очевим мачем.

Принцеца Месеца је проживела све људске емоције и вратила се разочарана.

„Чекајући срећу исто је као чекајући смрт“.

Проф. Петер Бројер
(прев. С. Петровић)

Part II

Pinkerton ist zurück in den USA und hat Cho-Cho-San vergessen. Er lernt Kate kennen. Kaste verführte ihn, sie verlieben sich und heiraten. Cho-Cho-San und ihr Sohn warten auf Pinkerton. Das Geld wird knapp. Goro kommt mit dem reichen Yamadori, der sie heiraten würde. Cho-Cho-San lehnt dies vehement ab und wirft Goro aus dem Haus.

Sharpless kommt mit einem Brief von Pinkerton dass er nicht zurückkommen wird. Cho-Cho-San liest den Brief nur flüchtig und denkt das Pinkerton, wie versprochen zu ihr zurückkehrt. Sie träumt von einem Wiedersehen und plötzlich steht Kate die neue Ehefrau von Pinkerton vor ihr. Cho-Cho-San erkennt, daß Pinkerton nicht zu ihr zurückkehren wird und gibt ihren Sohn in die Obhut von Kate und begeht *Seppukku* mit dem Messer ihres Vaters.

Die Mondprinzessin hat alle menschlichen Gefühle durchlebt und kehrt enttäuscht zurück. „Das Warten auf das Glück ist dasselbe wie das Warten auf den Tod.“

Prof. Peter Breuer

Андреј Колчерију и Ничика Шибата / Andrei Colceriu und Nichika Shibata

Ана Ђурић и Девојке у прологу /
Ana Đurić und Mädchen im Prolog

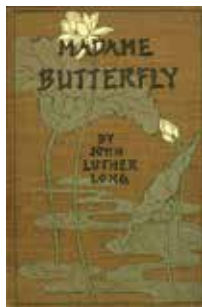
Ансамбл у сцени „Време пролази“ /
Ensemble im Szene "Time passes"

Самјуел Бишоп и Катарина Кљажић / Samuel Bishop und Katarina Kljajić

Бесмртна Батерфлај

Животне приче увек провоцирају, а највише оне које су преточене у сценско-уметничко дело и настављају свој „други“ живот пред гледаоцима, читаоцима. Егзотична путописна литература француског писца и морнаричког официра Пјера Лотија *Мадам Хризантѐма* (1887), који је боравио у Јапану 1885, међу првима је утицала на обликовање перцепције јавности о оријенталним земљама, па су из ње црпљене теме, мотиви и пасажии за каснија књижевна и позоришна дела. Велику популарност имала је новела америчког писца Џона Лутера Лонга *Мадам Бајтерфлај* (1898), прича о крхкој младој Јапанки Ћо-Ћо-Сан коју изневерава поручник америчке морнарице. Међутим, Пучини је посебно био импресиониран, када је у Ковент гардену, у Лондону 1900, гледао позоришни комад *Мадам Бајтерфлај*, настао према поменутој Лонговој новели, али у драматизацији још славнијег америчког драмског писца и позоришног импресарија Дејвида Беласка... Пучини је одлучио да компоује своју *Мадам Бајтерфлај* (премијера у миланској Скали 17. фебруара 1904, либретисти Луиђи Илика и Ђузепе Ђакоза, према Беласковој драми), оперско дело које

Unsterblicher Butterfly

Lebensgeschichten provozieren immer wieder, vor allem diejenigen, welche sich in ein Bühnenkunstwerk verwandeln und ihr „zweites“ Leben vor Zuschauern, Lesern fortsetzen. Die exotische Reiseliteratur des französischen Schriftstellers und Marineoffiziers Pierre Loti *Madame Chrysanthème* (1887), der 1885 in Japan lebte, war eine unter den ersten, welche die Bildung der öffentlichen Wahrnehmung orientalischer Länder beeinflusste, so wurden Themen, Motive und Passagen für spätere literarische und Theaterwerke daraus gezogen. Sehr beliebt war der Roman des amerikanischen Schriftstellers John Luther Long, *Madame Butterfly* (1898), über die fragile junge Japanerin Cho-Cho-San welche von einem Leutnant der amerikanischen Marine heruntergelassen wird. Puccini wurde jedoch besonders beeindruckt, als er ein Stück von *Madame Butterfly* in Covent Garden, London im Jahr 1900 sah, auf der Grundlage des oben erwähnten Romans von Long, aber in einer Dramatisierung des noch bekannteren amerikanischen Dramatikers und Theaterimpresarios David Belasco... Puccini beschloss, seine *Madame Butterfly* zu komponieren (Uraufführung an der Mailänder Scala am 17. Februar 1904, Librettisten: Luigi Illica und Giuseppe Giacosa nach Belascos Stück), eine Oper, die Ideen über die Kollision

покреће идеје о судару два света, Истока и Запада, о културолошким разликама, односу према традицији, империјализму, религији, филозофији, естетичком контексту, сублимирајући их у делу које и дан-данас изнова буди неподељену пажњу и савременог гледаоца и уметника који ово дело поставља за сцену.

Управо та лирска лепота Пучинијеве партитуре учинила је *Мадам Батерфлај* безвременом: на сталном је репертоару светских оперских кућа (од класичне до савремене оперске режије у којој доминира покрет и минимализам, каква је на пример у режији Роберта Вилсона, и у сценском покрету Сузуши Ханајаги, 1993, Париска опера), посвећена јој је значајна дискографска колекција (на пример, из 1975, са Мирелом Френи и Лучаном Паваротијем), постоје филмске верзије инспирисане причом о трагичној љубави младе Јапанке, као што су: амерички неми филм Сиднија Олкота (1915), *Харакири*, немачки неми филм Фрица Ланга (1919), амерички филм

Ђ. Пучини / G. Puccini

zwei Welten, Ost und West, über kulturelle Unterschiede, Einstellungen zur Tradition, Imperialismus, Religion, Philosophie, ästhetischen Kontext aufwirft und sie in dem Werk sublimiert welches noch heute erregt die ungeteilte Aufmerksamkeit

sowohl des zeitgenössischen Zuschauers als auch des Künstlers, welcher dieses Werk auf die Bühne bringt.

Es ist diese lyrische Schönheit von Puccinis Partitur, die *Madame Butterfly* zeitlos gemacht hat: Sie gehört zum ständigen Repertoire der Welterpernhäuser (von der klassischen bis zur zeitgenössischen Opernregie, welche von Bewegung und Minimalismus dominiert wird, wie die von Robert Willson und der Bühnenbewegung von Suzushi Hanayagi (1993, Pariser Oper), eine bedeutende discografische

Sammlung, die ihr gewidmet ist (zum Beispiel 1975 mit Mirella Freni und Luciano Pavarotti), es gibt auch Filmversionen, die von der Geschichte der tragischen Liebe einer jungen Japanerin inspiriert sind, sowie: amerikanischer Stummfilm von Sidney Olcott (1915), *Harakiri*, deutscher Stummfilm von Fritz Lang (1919), amerikanischer Film von Marion

Мериона Геринга (1932), *М. Бајтерфлај* Дејвида Кроненберга (1993), затим бродвејски мјузикли (*М. Butterfly*, 1988, по тексту Дејвида Хванга, извођено више од 800 пута; *Мис Сајон*, 1989), настају нека нова уметничка дела (на пример, поводом обележавања 100-годишњице од премијере Пучинијево *Мадам Бајтерфлај*, јапански композитор Шигеаки Сејгуса, компоновао нову оперу 2004), а као мотив препознатљив је уопште у култури. Мадам Батерфлај је за многе ипак нешто више од једноставног и романтичног значења имена. Заузимајући стално место у светској историји, она је у речнику савремене цивилизације појам и алегорична слика о свету који нас дефинише, обликује, покреће... Као балетско дело, први пут је изведено 1955. у кореографији Фредерика Ештона *Мадам Хризанџема* Пјера Лотија. Заинтригиран причом, Ештон је кореографисао соло за Маргот Фонтејн. Исте године је Ештонову *Мадам Хризанџема*, једночин балет на музику Алана Равсторна, премијерно извео Садлер Велс балет, у Ковент гардену, са Елејн Фифилд и Александром Грантом. Позната је верзија *Мадам Бајтерфлај* чувеног аустралијског играча и кореографа Стентона Велча, који је Пучинијево дело преточио у целовечерњи балет, 1995. у Аустралији, а 2005. и у извођењу Балета Питсбурга. Године 2010, Аустралијски балет је његово дело изводио

Gering (1932), *Madame Butterfly* von David Cronenberg (1993), dann Broadway-Musicals (*Madam Butterfly*, 1988, basierend auf dem Text von David H. Hwang, mehr als 800 Mal aufgeführt; *Miss Saigon* (1989), einige neue Kunstwerke (zum Beispiel anlässlich des 100. Jahrestages der Premiere von *Madame Butterfly* komponierte der japanische Komponist Shigeaki Saegusa die neue Oper im Jahr 2004) und ist als Motiv in der Kultur allgemein erkennbar.

Für viele ist Madame Butterfly etwas mehr als eine einfache und romantische Bedeutung des Namens. Sie nimmt einen festen Platz in der Weltgeschichte ein und ist im Wörterbuch der modernen Zivilisation ein Konzept und ein allegorisches Bild der Welt, das uns definiert, formt, bewegt ... Als Ballettwerk wurde Pierre Lotis Werk *Madame Chrysanthème* im Jahr 1955 uraufgeführt und von Frederic Ashton choreografiert. Von der Geschichte fasziniert, choreografierte Ashton ein Solo für Margot Fontaine. Im selben Jahr hatte Ashtons *Madame Chrysanthème*, ein Einakter Ballett zur Musik von Alan Rawsthorne, mit Elaine Fieldfield und Alexander Grant in Covent Garden von *Sadler's Wells Ballet* uraufgeführt. Es ist eine bekannte Version von *Madame Butterfly* von dem berühmten australischen Schauspieler und Choreograf Stanton Welch, welcher in Australien im Jahr 1995 Puccinis Werk in ein ganz Abend Ballett verwandelte und im Jahr 2005 wurde es vom Pittsburgh Ballett aufgeführt. Im

у оквиру турнеје (Мелбурн, Аделејд, Сиднеј). Своје верзије и адаптације играли су балетски ансамбли и плесне компаније: Северни балет из Лидса (Велика Британија, оригинална верзија из 1996, а касније обнављана 2002, 2015), у кореографији Дејвида Никсона (носиоца највишег признања за заслуге које додељује краљица), плесна компанија Инсбрук (Аустрија, 2013), Балет Сијена (Италија, 2014), Корејски национални балет, Сеул (Кореја, 2014), Израел Балет, Тел Авив (Израел, 2014), балетске куће из Хјустона и Солт Лејк Ситија (САД, 2016), док је, на пример, у Градском казалишту „Сцена“ из Нове Горице (Словенија, 2009), савремену плесну верзију *М Бајтерфлај* остварила група младих играча у споју високе оперске уметности и поп-културе.

Dovunque al mondo Наша *Мадам Бајтерфлај* је жанровски ново дело модерне естетике, а настало је заједничкој сарадњи Аустрије, Немачке, Јапана, Словеније и Србије. Целовечерња представа је настала у копродукцији Српског народног позоришта и Европа балета из Санкт Пелтена, просторно и културолошки повезује ауторски тим и балетске играче. Ћо-Ћо-сан је константа у универзуму уметникових визија, каква је и ова Бројерова – Принцеза Месеца која утиче на плиму наших емоција. Као оригинално и атрактивно дело, музички је проткано

Jahr 2010 führte das australische Ballett Arbeit von Stanton Welch im Rahmen einer Tournee (Melbourne, Adelaide, Sydney) auf. Ballettensembles und Tanzkompanien führten ihre Versionen und Adaptionen auf: Nördliches Ballett aus Leeds (Großbritannien, Originalfassung von 1996 und später erneuert in 2002, 2015), choreografiert von David Nixon (Inhaber der höchsten Anerkennung für Verdienste der Königin), Tanzkompanie Innsbruck (Österreich, 2013), Siena Ballett (Italien, 2014), Koreanisches Nationalballett, Seoul (Korea, 2014), Israelisches Ballett, Tel Aviv (Israel, 2014), Houston Ballet und Salt Lake City (USA, 2016), während zum Beispiel im Stadttheater „Scena“ aus Nova Gorica (Slowenien, 2009) eine moderne Tanzversion von *Madame Butterfly* von einer Gruppe junger Schauspieler in einer Kombination aus hoher Opernkunst und Popkultur aufgeführt wurde.

Dovunque al mondo Unser *Madame Butterfly* ist ein genre-neues Werk moderner Ästhetik und wurde in Zusammenarbeit von Österreich, Deutschland, Japan, Slowenien und Serbien geschaffen. Der ganze Abend Spiel wurde vom serbischen Nationaltheater und dem Ballett Europa aus St. Pölten co-produziert und verbindet die Autorenmannschaft und die Balletttänzer räumlich und kulturell. Cho-Cho-San ist eine Konstante im Universum der Visionen des Künstlers, genau wie diese Prinzessin des Mondes, von

Слика: Себастијан Шеремет / Maler: Sebastjan Šeremet
Дизајнер видео-пројекција: Маркус Геслер /
Videoprojektion Designer: Markus Gößler

најтанкоћутнијим звуцима шамисена – од потпуне тишине, преко тихог откуцаја срца и ромињања кише па до громогласних звукова традиционалног јапанског бубња – темељ су пулсирајућег уметничког израза и покрета. Видео пројекције представљају синтезу акварел слика и уметничке анимације, садржавају временске и просторне асоцијације стилизоване разним уметничким техникама (сликама за Јапан, а за Америку видео инсертима и фотографијама), док колорит јапанских традиционалних костима оживљава боје које нам само природа с пролећа може даровати.

Али да ипак завршимо у духу апсолутно узбудљиве Пучинијеве мелодије „Dovunque al mondo“, тј. „Широм света“, једне од најреферентнијих мелодија нежности, лирске топлине и значења речи којима поручујемо да се надамо да ће нашу *Мадам Бајтерфлај* многи видети *широм свећа*...

Ивана Илић Киш, уредник

Peter Breuer, welche die Flut unserer Emotionen beeinflusst. Als originelles und attraktives Werk ist es musikalisch mit den subtilsten Klängen von Shamisen verwoben - von völliger Stille über einen leisen Herzschlag und das Sprühregen von regen bis zu den donnernen Klängen einer traditionellen japanischen Trommel - welche die Grundlage für pulsierenden künstlerischen Ausdruck und Bewegung sind. Videoprojektionen sind eine Synthese aus Aquarellmalereien und künstlerischen Animationen, enthalten zeitliche und räumliche Assoziationen, welche mit verschiedenen künstlerischen Techniken stilisiert wurden (Gemälde für Japan und Videoeinsätze und Fotografien für Amerika), und die Färbung japanischer Trachten belebt die Farben wieder, die uns die Natur nur in Frühling geben kann. Aber lassen Sie uns im Geiste von Puccinis absolut aufregender Melodie „Dovunque al mondo“ enden, d. h. „Auf der ganzen Welt“, eine der Referenzmelodien von Zärtlichkeit, lyrischer Wärme und der Bedeutung von Wörtern, mit denen wir sagen, dass wir hoffen, dass viele Menschen *auf der ganzen Welt* unsere *Madame Butterfly* sehen werden.

Ivana Ilić Kiš, Redakteurin
(Übersetzung auf Deutsch: Sonja Asanović Todorović)

Ана Ђурић и Девојке у прологу / Ana Đurić und Mädchen im Prolog

Ана Ђурић и Самјуел Бишоп / Ana Đurić und Samuel Bishop

Ансамбл у сцени „Време пролази“ / Ensemble im Szene “Time passes”

фото: СНП / SVT

О Балету СНП-а

Почетком 1950, Марина Олењина, пореклом Русиња, стигла је из Београда у Нови Сад са једном групом од тридесетак играча, претежно чланова расформиране фолклорне групе уметничког ансамбла Централног дома Југословенске народне армије. Осмог марта 1950, она је основала Балет, била први његов шеф, кореограф и педагог. Са Олењиним започиње први период живота и рада Балета, а репертоарски интерпретира руску класичну традицију која се континуирано негује. Прва балетска представа била је *Шехерезада* Н. Р. Корсакова (1950), а један од важнијих датума у историји Балета је 8. јануар 1955, када је први пут изведено *Лабудово језеро* П. И. Чајковског и то с првом дипломираном генерацијом Балетске школе из Новог Сада.

Од оснивања, Балет је поставио 152 балетска наслова, а неки су више пута обнављани: *Шехерезада*, *Охридска лејенда* српског композитора Стевана Христића, *Којелија*, *Лабудово језеро*, *Жизела*, *Ромео и Јулија*, *Дон Кихот*, *Крцко Орашчић*, *Врајоланка*, као основе светске балетске литературе, и два наслова неокласике по којима је новосадска балетска сцена чувена у региону: Вердијева

Über das Ballett des Serbischen Volkstheaters

Anfang 1950 kam Marina Olenjina, russischer Herkunft, mit einer Gruppe von etwa dreißig Tänzern, hauptsächlich Mitglieder der aufgelösten Folkloregruppe des künstlerischen Ensembles des Zentralhauses der jugoslawischen Volksarmee, aus Belgrad nach Novi Sad. Am 8. März 1950 gründete sie das Ballett, war dessen erste Chefin, Choreografin und Pädagogin. Die erste Phase des Lebens und Werkes des Balletts beginnt mit Olenjina, sie interpretiert das Repertoire der russischen klassischen Tradition, das kontinuierlich gepflegt wird. Die erste Ballettaufführung war *Scheherazade*, von N. R. Korsakow (1950) und eines der wichtigsten Daten in der Geschichte des Balletts ist der 8. Januar 1955, als der *Schwanensee*, nach P.I. Tschaikowsky, zum ersten Mal mit der ersten Diplomgeneration der Ballettschule Novi Sads aufgeführt wurde.

Seit seiner Gründung hat das Ballett 152 Balletttitel herausgebracht, wobei einige mehrmals erneuert wurden: *Scheherazade*, *Ohrider Legende* des serbischen Komponisten Stevan Hristić, *Coppélia*, *Schwanensee*, *Giselle*, *Romeo und Julia*, *Don Quijote*, *Der Nussknacker*, *La Fille mal gardée*, als Grundlage der Weltballettliteratur und zwei neoklassizistische

Дама с камелијама и *Грк Зорба* Микиса Теодоракиса, који је Српском народном позоришту поконио права на извођење... Ансамбл данас има преко 70 балетских играча који доприносе значају колективног рада у свим фазама стварања представе, а на репертоару има 12 балетских наслова класике и неокласике. Та најмлађа уметничка јединица СНП-а скоро увек учествује у представама Дrame и Оперe. Сви, укључени у богат и разноврстан репертоар, привржени су позиву, пожртвовани, вредни, занесени игром, технички напредују, уметнички сазревају. Како балетски критичари и историчари истичу, посебна одлика и снага новосадског Балета лежи „у ансамблу, а из доброг ансамбла излазе добри солисти, прваци, а многи су допринели успеху новосадског Балета припадајући колективној „личности“ која 71 годину има угледно место у уметничкој заједници широм региона. Балет је, уз многа места широм наше земље, гостовао у Италији, Румунији, Египту, Белгији, Холандији. Заслуге балетских играча су запажене и овечане струковним наградама и, што је најважније, аплаузима публике - више од 1.300.000 гледалаца.

Titel, für die die Ballettszene von Novi Sad in der Region berühmt ist: Verdis *Kameliendame* und der *Zorba, der Grieche*, nach Mikis Theodorakis, der dem serbischen Nationaltheater das Aufführungsrecht gab ... Das heutige Ensemble hat heute über 70 Balletttänzer, die in allen Phasen, in denen ein Stück entsteht, zur Bedeutung der kollektiven Arbeit beitragen. Das Repertoire umfasst 12 Balletttitel klassischer und neoklassischer Art. Diese jüngste künstlerische Einheit des Serbischen Volkstheaters nimmt fast immer an Theater- und Opernstücken teil. Jeder, der zum reichen und vielfältigen Repertoire gehört, ist der Berufung verbunden, ist geopfert, fleißig, mitgerissen vom Tanz, schreitet technisch voran und reift in künstlerischer Hinsicht. Wie Ballettkritiker und Historiker betonen, liegt die Besonderheit und Stärke des Novi Sader Balletts „im Ensemble, und aus einem guten Ensemble gehen gute Solisten, Sieger hervor, und viele haben zum Erfolg des Novi Sader Balletts beigetragen, zur kollektiven „Persönlichkeit“ angehörend, die 71 Jahre hindurch einen herausragenden Platz in der künstlerischen Gemeinschaft in der Region einnimmt“. Das Ballett hat, zusammen mit vielen Orten in unserem Land, in Italien, Rumänien, Ägypten, Belgien und den Niederlanden gespielt. Die Verdienste der Balletttänzer wurden wahrgenommen und mit professionellen Preisen und vor allem mit Applausen des Publikums gekrönt - mehr als 1.300.000 Zuschauer.

Европа балет, Санкт Пелтен

Као уметничка и културна икона Града Санкт Пелтена и савезне покрајине Доња Аустрија, Европа балет слави плесне успехе већ скоро 30 година. Током својих светских турнеја, међународно признати балетски ансамбл постао је један од највећих аустријских културних амбасадора. Комбинација музике и плеса је универзални језик који се може разумети без ограничења и повезује људе из свих култура. Компанија се под вођством Михаела Фихтенбаума сматра међународном фабриком талената. Овај интернационални смисао изградио се кроз наступе у Бечкој државној опери, *Bühne* Баден, у Салцбургу, као и међуевропском сарадњом, као што су са Српским народним позориштем из Новог Сада или *Petőfi Theatre* из Шопрона.

Да би осигурао разноврсност у својим представама, концепт Европа балета је укључио кореографије у широком спектру балетских плесних стилова међународно

Europaballett, St. Pölten

Seit nunmehr bald 30 Jahren feiert der Kunst- und Kultur-Imageträger der Stadt St. Pölten und des Landes Niederösterreich, das Europaballett St. Pölten, tänzerische Erfolge. Das national und international anerkannte Ballettensemble zählt mit Tournéeen rund um den Globus zu den größten Kulturbotschaftern Österreichs. Musik in Verbindung mit Tanz ist grenzenlos verständlich und verbindet Menschen aller Kulturen. Die Kompanie unter der Leitung Michael Fichtenbaums gilt als internationale Talentschmiede. Auftritten an der Wiener Staatsoper, der Bühne Baden, in Salzburg, und europaweite Kooperationen wie beispielsweise mit dem Serbischen Nationaltheater Novi Sad oder dem Petöfi Theater in Sopron verleihen der Kompanie ihr internationales Flair. Das Konzept des Europaballetts umfasst Choreografen in unterschiedlichsten Stilrichtungen von international namhaften Choreografen wie Renato Zanella, Artur Kolmakov, Peter Breuer und natürlich Michael Fichtenbaum.

познатих кореографа као што су: Ренато Цанела, Артур Колмаков, Петер Бројер и наравно Михаел Фихтенбаум. Опсежни репертоар креће се од великих балетских класика до стилски дефинисаних ремек-дела 20. и 21. века, као и праизведби, попут недавног *Фаринелија*. Тридесет плесача из петнаест земаља изведу до четири премијере и стотину извођења по сезони. Промовисање нових генерација младих талената увек је била мисија блиска срцу Михаела Фихтенбаума, уметничког директора Европа балета. И то веома успешно, јер је Европа балет био одскочна даска за међународни успех, сада светски познатим балетским уметницима, као што су: Карина Саркисова (некада Бечка државна опера, тренутно Државни балет Будимпешта), Кирил Курлајев (Бечка државна опера), Марија Абашова (Борис Ајфман Балет), Ана Јанчук, Кристина Кантсел, Лили Маркина (Салцбург Балет) и Натали Куш.

Европа балет
(прев. С. Петровић)

Diese sorgen für abwechslungsreiche Darbietungen.

Das umfassende Repertoire ragt von großen Ballettklassikern über stilprägende Meisterwerke des 20. und 21. Jahrhunderts bis hin zu Uraufführungen, wie aktuell *Farinelli*. 30 Tänzerinnen und Tänzer aus 15 Nationen tanzen bis zu vier Eigenproduktionen und 100 Veranstaltungen pro Saison, wovon 30 im Theater des Balletts stattfinden. Besonders am Herzen liegt Michael Fichtenbaum, dem künstlerischen Leiter des Europaballetts, die Förderung des Nachwuchses. Dies zu Recht, denn für weltberühmte Tänzerinnen war das Europaballett ein Sprungbrett zu internationalem Ruhm. Tänzerinnen wie Karina Sarkissova (ehemals Wiener Staatsoper, derzeit Staatsballett Budapest), Kirill Kourlaev (Wiener Staatsoper), Maria Abashova (Boris Eifman Ballet), Anna Yanchuk, Kristina Kantsel, Lilli Markina (Salzburg Ballett) und Natalie Kush.

Europaballett

Ана Ђурић, Ђулио Милите и Наојуки Атцуми /
Ana Đurić, Giulio Milite und Naoyuki Atsumi

Флоријан Кадор, Ничика Шибата и Андреј Колчерију /
Florient Cador, Nichika Shibata und Andrei Colceriu

Ана Ђурић / Ana Đurić

Ничика Шибата и Флоријан Кадор / Nichika Shibata und Florient Cador

Катарина Кљајић и Самјуел Бишоп / Katarina Kljajić und Samuel Bishop

Наоюки Ацуми / Naoyuki Atsumi

Ничика Шибата и Катарина Зец /
Nichika Shibata und Katarina Zec

Ана Ђурић и Лана Стојановић / Ana Đurić und Lana Stojanović

Ничика Шибата, Доминик Вајда и Наојуки Ацуми / Nichika Shibata, Dominik Vaida und Naoyuki Atsumi

Катарина Зец / Katarina Zec

ЕУ-Јапан Фест

ЕУ-Јапан Фест (ЕУ・シャハンフェスト, Iyū-japan-fesuto) је културна размена између Европске уније и Јапана која се организује уз помоћ Јапанског комитета ЕУ-Јапан Фест (ЕУ・シャハンフェスト 日本委員会, Iyū-japan-fesuto Nihon iinkai), јапанске организације која од 1992. ради на стварању таквих размена између Европских престоница културе и Јапана. „Фест“ има за циљ да подржи и традиционалну и иновативну културу. Комитет ЕУ-Јапан Фест Јапан је непрофитна организација коју финансирају европске владе, Агенција за културна питања и друге јапанске владине институције, као и донације. Канцеларија је у Којимачију, Чијоди, Токију.

(прев. и избор текста: С. Петровић)

Das EU-Japan-Fest

Das EU-Japan-Fest (ЕУ・シャハンフェスト, Iyū-japan-fesuto) ist der kulturelle Austausch zwischen der Europäischen Union und Japan, der mit Hilfe des EU-Japan-Fest-Japan-Komitees (ЕУ・シャハンフェスト 日本委員会, Iyū-japan-fesuto Nihon iinkai), eine japanische Organisation, die seit 1992 daran arbeitet, einen solchen Austausch zwischen der Kulturhauptstadt Europas und Japan zu schaffen. Das „Fest“ zielt darauf ab, sowohl die traditionelle als auch die innovative Kultur zu unterstützen.

Das EU-Japan Fest Japan Committee ist eine gemeinnützige Organisation, die von europäischen Regierungen, der Agentur für kulturelle Angelegenheiten und anderen japanischen Regierungsinstitutionen sowie von Spenden finanziert wird. Das Büro befindet sich in Kōjimachi, Chiyoda, Tokio.

(Übersetzung und Vorbereitung: S. Petrović)

Слика: Себастијан Шеремет / Maler: Sebastjan Šeremet

Дизајнер видео-пројекција: Маркус Геслер /

Videoprojektion Designer: Markus Göbler

Ничика Шибата и Флоријан Кадор / Nichika Shibata und Florient Cador

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
НОВИ САД

Позоришни трг 1, 21101 Нови Сад
Телефон: 021/6621 411 (централа)

За издавача / ЗОРАН ЋЕРИЋ, управник
УЈ Балет / ТОНИ РАНЂЕЛОВИЋ, директор

Уредник / ИВАНА ИЛИЋ КИШ
Обликовање / СОЊА ВИДАКОВИЋ САВИЋ
Фотографије / СРЂАН ДОРОШКИ
Графички уредник / ЂОРЂЕ ЛАБАТ
Прелом текста / ЉИЉАНА БИЛБИЈА

Штампа / СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК, Београд
Тираж 1000

160. сезона 2020/2021.

www.snp.org.rs

SERBISCHES NATIONALTHEATER
NOVI SAD

Pozorišni trg 1, 21101 Novi Sad, Serbia
Telefon: +381 21 66 21 411

Verlag / ZORAN ĐERIĆ, Intendant
Künstlerischer Direktor / TONI RANĐELOVIĆ

Editor / IVANA ILIĆ KIŠ
Design / SONJA VIDAKOVIĆ SAVIĆ
Fotos / SRĐAN DOROŠKI
Grafik - Editor / ĐORĐE LABAT
Textumbruch / LJILJANA BILBIJA

Druck / SLUŽBENI GLASNIK, Beograd
Circulation / 1000

160. Saison 2020/2021.

www.snp.org.rs

EUROPABALLETT

Oriongasse 4, 3100 St. Pölten, Österreich
Telefon:+432742230000

Intendant / MICHAEL FICHTENBAUM
Management / PHILIPP PREISS

www.europaballett.at

ПРОЈЕКАТ ПОДРЖАЛИ

DAS PROJEKT WURDE UNTERSTÜTZT VON

KULTUR
NIEDERÖSTERREICH

